



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Jonæ, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER JONÆ,
HEBRAICE יונה

CAPUT I. א

ויהי ^{הפסוק י'ס} ^{למנחה} דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר : קום א 2
לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי
עלתה רעתם לפני : ויקם יונה לברח תרשישה מלפני 3
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה
וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה : ויהוה 4
הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה
חשבה להשבר : ויראו המלחים ויזעקו איש אל ה 5
אלהיו ויטילו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם :
ויקרב אליו רב החבל ויאמרו לו מה לך נרדם קום 6
קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד :
ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונרעה 7
בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ות ויפל הגורל
על יונה : ויאמרו אליו הגידה נבא לנו באשר למי 8
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה : ויאמר אליהם עברי אנכי וארת 9
יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה : ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה 10
זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח
כי הגיד להם : ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים 11
מעלינו כי הים הולך וסער : ויאמר אליהם שאוני 12
והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם : ויחתרו האנשים 13
להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער
עליהם

*Fonas. ius-
sus ad Ni-
nevit as ire-
dum lega-
tionem de-
trectat, at-
que alio se-
conferre co-
natur, or-
sâ tempe-
state, in
mare præ-
ceps datur.*

עליהם: ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-
 גאנאכרה כנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו דם
 נקי^א כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית:
 טו וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו:
 וירצו האנשים יראה גדולה ארת יהוה ויזכוזכו

Cap. II.
 A marina
 bellua ab-
 sorptus pre-
 ces ad
 Deum fur-
 dit, & mi-
 raculo li-
 beratur,
 atque in
 terram à
 pisce expo-
 nitur.

כ א ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג גדול לבלע את-
 יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
 ב א ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ויאמר
 קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
 מלעיל
 4 שמעתי קולי: ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
 ה יסכבני כל-משבריך וגלך עלי עברו: ואני אמרתי
 נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
 6 קדשך: אפפוני מים עד נפש תהום יסכבני סוף חבוש
 7 לראשי: לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי
 8 לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: בהתעטף עלי
 נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך רתפלתי אל היכל
 9 קדשך: משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: ואני בקול
 תודרה אזבחה לך אשר נדרתי בשלמה ישועתה
 ליהוה: ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:

Cap. III.
 Rursus ad
 Ninevitas
 missus, pre-
 dicatione
 defungitur.
 Illi peni-
 tentiam
 agunt.

א א ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: קום לך
 אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר
 3 אנכי דבר אליך: ויקס יונה וילך אל נינוה כדבר
 יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
 4 ימים: ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
 ה ויאמר עור ארבעים יום ונינוה נהפכת: ויאמינו אנשי
 נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם
 6 וערקטנם: ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו
 7 ויעבר אדרתו מעליו ויכס שקו ושב על האפר: ויזעק
 לח ג 3 P P P ויאמר

וַיֹּאמֶר בְּנִינֹה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדִלְיוֹ לֵאמֹר הָאֲדָם
וְהַבְּהֵמָה הַבֶּקֶר וְהַצֹּאן אֵל יִטְעֲמוּ מֵאוֹמָה אֲלֵי־דַעַו
וּמִים אֵל יִשְׁתּוּ: וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ
אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וּמִן־
הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִיַּיֹּדֶעַ יִשׁוּב וּנְחַם הָאֱלֹהִים
וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאכַד: וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־
מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכָם הַרְעָה וּנְחַם הָאֱלֹהִים עַל־

Cap. IV.
Ægrè fert
quòd Deus
profana Ci-
uitati par-
cat: sed à
Deo corri-
pitur &
castigatur.

הַרְעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: וַיִּרְעֵאֵל־
יֹנָה רְעָה גְדוֹלָה וַיַּחֲרֵלוּ: וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֲנִי יְהוָה הַלּוֹאֵזָה דְּכָרִי עַד הַיּוֹתִי עַל־אֲדַמְתִּי עַל־
כֵּן קִדַּמְתִּי לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־
חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְנָחַם עַל־הַרְעָה:
וַעֲתָה יְהוָה קַח נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחִי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִיטֵב חָרָה לָךְ: וַיֵּצֵא יֹנָה מִן־הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לַעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֶכֶה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֵּיהָ בְּצֶל
עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה מֵהַיָּהוּ כְּעִיר: וַיִּמַן יְהוָה אֱלֹהִים
קִיקִיּוֹן וַיַּעֲלֵי מֵעַל לַיּוֹנָה לַהֲיוֹת צֶלַע עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מִרְעַתוֹ וַיִּשְׁמַח יֹנָה עַל־הַקִּיקִיּוֹן שֶׁמַּחַה גְדוֹלָה: וַיִּמַן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלוֹת הַשַּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֶּךְ אֶת־
הַקִּיקִיּוֹן וַיִּכַּשׁ: וַיְהִי כִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמַן אֱלֹהִים רוּחַ
קָדִים חַר־שִׁיר וַתֶּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יֹנָה וַיִּתְעַלֵּף
וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחִי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־יֹנָה הִיטֵב חָרָה לָךְ עַל־הַקִּיקִיּוֹן וַיֹּאמֶר
הִיטֵב חָרָה לִי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵת עַל־
הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שֶׁכֶן לַיְלָה
הִיָּה וּבֶן לַיְלָה אֲבָד: וְאַנִּי לֹא אֲחוּס עַל־נִינֹה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשְׁבָה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים עֹשְׂרָה רַבּוֹ אֲדָם חַסְדָּה
אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּ בֵּין יְמֵינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה:

דבר